

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivris Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

IX. de Apostatis & reiterantibus Baptisma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

ut sunt obnoxii. Add. Joh. Gerhard. loc. d.
miss. Eccles. n. 370.)

3. Quid censes de ordinatis a Schisma-
ticis?

Ordinationes hujusmodi esse irritas *c. 1. b. t.*
atque inanes: & a schismatico ordinatum
protinus ab officio repellendum esse, nisi *c. 2. eod.*
legitime cum eo fuerit dispensatum. Er-
go ordinatus a schismatico manet qui-
dem ipso jure suspensus ab officio & usu *Hostien. in*
Ordinis, tenet vero Ordo sic susceptus: *Summa h.*
quia Ordines per se subsistunt & impri- *t. num. 4.*
munt characterem.

(Cum Autor Titulos quos-
dam omiserit, lubuit istos ex
Andree Vallensis Prof. Lova-
niensis Paratitlis Decretalium
supplere.)

TIT. IX.

De Apostatis & Reiterantibus bapti-
smum.

Apostatarum sacrilegum quoque nomen
est, *l. C. 4. de Apostatis*: & Apo-
stasia gravissimum crimen, in ipsum
Deum principaliter tendens. Imo A-
postatae in eo deteriores haereticis sunt,
quia fidem semel in baptismo su-
scie-

ceptam, non in parte, ut heretici, sed in totum deserant, l. 1. 2. & 3. Additur de Reiterantibus baptismum, quia & hi velut apostatae sunt, de priori baptismo recedunt per ejus iterationem.

1. *Quid est Apostata, & quid Apostasia?*

Apostata Græcis idem est, qui desertor seu rebellis vel etiam in fuga, ut qui a Principe vel duce suo hostes transit seu fugit: & Apostasia est, quod rebellio seu desertio, a Græco *ἀποστατέω*, id est deficio, vel desero. Hinc vero pressius sumitur Apostata, pro eo, qui temerarie recedit a statu fidei, obedientiæ, aut religionis, quam semel professus est. Diciturque Apostata, quasi retro stans sive abiens, ut ex D. Augustino refert Gratianus, *can. Non observantia* XXVI. q. 7. & Apostasia significat eodem modo temerarium recessum; quamquam hæc allusio potius sit ad nomen, quam origo nominis.

2. *Quotupliciter sumitur Apostata?*

Nomen Apostatae tripliciter hoc loco sumitur. I. Pro eo, qui deserit susceptam semel a se fidem Christianam, & trans-

transit ad Judæismum, Paganismum aut
Mahometi impietatem; diciturque Apo-
stata perfidiæ vel renegatus, de quo lo-
quitur tex. *in can. Non potest 2. q. 7.* Dif-
fertque ab Hæretico, qua is tantum ex
parte deficit a fide Catholica, Apostata
vero ex toto: a Pagano autem differt,
quod is contradicat fidei, quam nullo
modo ante suscepit, Apostata vero repu-
gnat fidei, quam ante reipsa fuit pro-
fessus: a Judæo distinguitur, quod is
contradicat fidei, quam in typis, figu-
ris & umbris ante tenuit. II. Dicitur
Apostata, qui Monasticam Religionem
III. Qui susceptum ordinem sacrum de-
rexit. *can. fin. Dist. 50. can. Quantumlibet
dist. 47. can. Beatus III. q. 4.* Sed & IV est
genus Apostatarum, eorum scilicet, qui
superioris vel Ecclesiæ præcepta trans-
grediuntur. *c. si quis 2. &c. illud 4. sup. De
Majorit. & obed. vide Gloss. & Panor. ad
dist. 1. late Menoch. De arbitr. Jud. quest.
lib. 1. cap. 6. casu 549. & Mascard. De Pro-
ba. concl. 112.*

3. *Qua est pœna Apostatarum.*

Diversimode autem Apostatæ a Ju-
re coercentur. Primo publicatione bo-
narum, non extantibus propinquis, *l.
1. & 4. C. eod.* Jus præterea testandi
vel

vel testimonii dicendi, vel succedendi
 habent, *d. l. 3. C. eod. can. Non*
q. 7. ipsoque Jure sunt infames, *can. 2. q. 7. d. can. Beatus. can. si quis*
 & qui alteri Apostasie autor fuerit, &
 cum dispendio fortunarum etiam
 puniendum censuerunt Theof. &
 lentin. *Impp. l. 5. C. eod.* Insuper
 statæ Religionis mancipandi sunt
 bus, donec desertum Religionis habita
 resumpserint, *c. penult. hoc tit. &*
 hensi in crimine, qui scilicet deserto
 ne clericali & habitu in apostasia tanquam
 Laici conversantur, post trinam quæ
 monitionem, si clericus fuerit primæ
 suræ, sacri vero ordinis apostatæ ipso
 re, ut communis obtinuit, vel post
 nam saltem monitionem, amittunt pri
 legium clericale, *c. 1. b. t. juncto c. de
 entia 25. & c. Contingit. 45. inf. de
 excomm.* Quod accipe de privilegio ca
 nonis, *si quis suadente XVII. q. 4.* Ex pro
 pterea in eos manum injicientes non inci
 dunt in dicti canonis excommunicatio
 nem. vid. Panorm. *in d. cap. 1. b. t.* Ben
 Diaz. *in Pract. Crim. Canonica cap. 14.*
 Covarr. *Pract. quest. cap. 32. n. 6.*

4. Quomodo præcavenda Apostasia, præ
 suspicio?

Ute vero in Religiosis, seu Regularibus
apostasia cesset suspicio, mandat Conc.
Sess. 25. cap. 29. ut nemo Regularis,
cujuscunque facultatis vigore, transfe-
ratur ad laxiorem Religionem, neve ha-
bitum Religionis suæ occulte ferat, sed
publice. Et cap. 4. ejusd. Sess. vetat, ne Re-
gulares a suis recedant conventibus, et-
iam prætextu ad superiores suos acce-
dendi, nisi ab eisdem missi aut vocati
fuerint. Statuitque, ut, qui sine prædi-
cto mandato, in scriptis obtento, reper-
tus fuerit, ab Ordinariis locorum, tan-
quam desertor sui Instituti, puniatur.
Nihil autem inibi definit de transitu ad
eque arctam vel arctiorem Regulam.
Ad extat ea de re Constitutio Pii V. ann.
1569. quam refert Azor. 1. p. *Moral. Instit.*
lib. 12. cap. 14. qua rescindit & abrogat om-
nes facultates, præter Jus commune
concessas, recipiendi vel tetinendi Re-
giosos alterius ordinis, etiam laxioris.
Videtur ibidem & aliam Pii IV. Consti-
tutionem, qua facultatem summi Pœ-
nitentiarii restrinxerat, statueratque ne
ex causis, etiam piis, facultatem standi
extra monasterium concederet, citra con-
sensum superiorum; & alia, quæ ibid.
videre licet. Aliarum præterea Consti-
tutionum extravagantium, huc spectan-
tium,

tium, meminit Zerola p. 2. V. Monachorum §. 8. 9. & 10. Sunt autem Religiosi quotannis requirendi & retractati in claustra, ex *Constit. Greg. IX. c. f. de Regularib.* Quid vero de eorum statutum sit cum in Gallia edictis Bonis, tum in Belgio Caroli V. edicto, *Bruxellis 1535.* vid. apud Zyp. *b. t. n. 8. 9.* ubi etiam refert, quid statuerit Gregor. XIII. de bonis cum Apostatarum & aliorum Religiosorum, extra monasterium, morientium. Ceterum causas Apostatarum & regularium, extra monasteria sua vagantium, Pius V. ad sedem Apostolicam revocavit. P. Matth. *in VII. Decret. Lib. 3. tit. 7. cap. 2.*

5. *Quæ est pœna reiterationis baptismi.*

Secundum Canones clerici deponuntur *c. eos, quos dist. 4.* laici vero excommunicantur, nec ad ordines admittuntur. *c. qui aliquos. dist. 51. C. qui in quibuslibet. 10. q. 7. c. 1.* verum secundum leges rebaptizanti & rebaptizato scienter, non est, non ignorantibus hoc esse prohibitum, sed dolo malo in reiterationem baptismi consentientibus pœna imponitur capitalis. *l. 2. C. ne sanct. baptism. usurp. Episcopi etiam illicita usurpatione,*

Titatem Baptismatis geminantes sacerdotio destituti legitimis poenis subjiuntur. l. i. C. ne sanct. baptism. iter.

(Daniel Venator *Analys. jur. Pontif.*)

TIT. X.

De his, qui filios occiderunt.

Superioribus Titulis vidimus de iis criminibus, quæ principaliter in Deum committuntur: consequenter videndum est de illis, quæ principaliter tendunt ad læsionem proximi, quibusque aut corpus & vita proximi læditur, aut pudicitia thorusve offenditur, aut res & bona proximi exteriora attrectantur, & violantur. Primi generis est homicidium, & inter homicidiorum genera gravissimum, quod in filios sive descendentes, & in parentes, seu ascendentes committitur, diciturque generali nominè *Parricidium*; & adeo grave est, ut Quintilianus in Declamationibus omnium scelerum maximum appellet; & Solon interrogatus, cur nullam Legem in parricidas tulisset, responderit, non expectasse se, tale scelus unquam potuisse committi.

1. *Quinam parricidium committere dicuntur?*

Aa 2

Licet